

OSD 12/16

**POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH**

z dnia 11 kwietnia 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Andrzej Kras
Sędziowie: r. pr. Grzegorz Kowalik (sprawozdawca)
r. pr. Laura Mních
Protokolant: apl. radc. Dorota Walczyk

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Sylwii Wiązowskiej – Grehl,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2016 roku sprawy z zażalenia spółki [REDAKTED] oraz [REDAKTED] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 27-01-2016 r. [REDAKTED] o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTED]

POSTANAWIA:

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 27-01-2016 r. [REDAKTED] o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.
2. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 918,30 zł obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED]

Laura Mních

Andrzej Kras

G.Kowalik

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13.10.2015 r. [REDAKTED] oraz [REDAKTED] złożyli wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTED]. Radcy prawnemu zarzucono świadome wypełnienie weksli *in blanco* niezgodnie z wolą osób je podpisujących, a także składanie do sądu sfałszowanych dokumentów, tj. popełnienia przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. oraz 270 § 2 k.k. Postanowieniem z dnia 27.01.2016 r. - po zapoznaniu się z przedstawionymi przez skarżących faktami i dowodami - Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. Pismem z dnia 22.02.2016 r. pokrzywdzeni wnieśli zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTED] z dnia 27.01.2016 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia. Pokrzywdzeni wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

[REDAKTED] zawarli z bankiem [REDAKTED] umowę leasingu. W związku z niewykonywaniem zawartej umowy Bank skierował do poszkodowanych wezwania do zapłaty dnia 27.07.2010 r. a dnia 22.12.2010 r. wezwania do wykupienia weksla.

Dowód:

1. Wypowiedzenie umowy leasingu z dnia 30.03.2010 r. k.19
2. Wezwanie do zapłaty z dnia 27.07.2010 r. k. 18
3. Wezwanie do wykupu weksla z dnia 22.12.2010 r. k. 7

Dnia 21.02.2011 r. Sąd Okręgowy [REDAKTED] wydał nakaz zapłaty na kwotę [REDAKTED]. Następnie r.pr. [REDAKTED] skierował do właściwego Komornika wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Poszkodowani zaskarżyli ww. nakaz zapłaty. Sąd Okręgowy [REDAKTED] wyrokiem z dnia 03.04.2013 r. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 21.02.2011 r., a Sąd Apelacyjny [REDAKTED] wyrokiem z dnia 16.10.2013 r. oddalił apelację pokrzywdzonych złożoną od wyroku Sądu Okręgowego.

Dowód:

4. Nakaz zapłaty z dnia 21.02.2011 r. k. 13

5. dokumenty z akt postępowania egzekucyjnego k. 71-137
6. Wyrok Sądu Okręgowego [REDAKTED] z dnia 03.04.2013 r., Wydział I Cywilny, sygn. akt: I C 1031/11 k. 36-49
7. Wyrok Sądu Apelacyjnego w [REDAKTED] z dnia 16.10.2013 r., [REDAKTED] k. 50-67

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego nie można stwierdzić, że doszło do naruszenia przez r. pr. [REDAKTED] norm wynikających zarówno z Kodeksu etyki radców prawnych, jak i ustawy o radcach prawnych. W przedmiotowym stanie faktycznym Sąd podziela ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. Tym samym odmowa wszczęcia dochodzenia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego była w pełni uzasadniona.

Sąd nie dopatrył się w działaniach radcy prawnego [REDAKTED] działań, które wypełniałyby znamiona przestępstwa określonego w art. 270 § 2 k.k. oraz art. 310 § 2 k.k. Co więcej, do zadań Sądu dyscyplinarnego jest rozstrzygnięcie czy doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, tj. czy doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W ocenie Sądu radca prawny [REDAKTED] swoim zachowaniem nie naruszył przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Weksel *in blanco*, podpisany przez poszkodowanych, został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową, tak więc nie doszło do podrobienia lub przerobienia przez r. pr. [REDAKTED] tego dokumentu. Jednym z podstawowych zadań radcy prawnego jest zgodne z prawem, należyte reprezentowanie klienta. Działanie zgodne z prawem, to działanie niewykraczające poza obowiązujący system norm prawnych. Radca prawny działał w tym przypadku zgodnie z przepisami prawa, realizując interesy swojego Mocodawcy – [REDAKTED] i w oparciu o dostarczone mu dokumenty, z których wynikało prawo do wypowiedzenia umowy leasingu w trybie natychmiastowym, a co za tym idzie uprawnienie do wypełnienia weksla zgodnie z deklaracją wekslową. Zostało to potwierdzone wydaniem przez Sąd Okręgowy prawomocnego nakazu zapłaty, który został utrzymany w mocy przez tenże sąd, a apelacja skarżących została w całości oddalona. Nie można również zarzucić radcy prawnemu [REDAKTED] niezachowanie należytej staranności poprzez zaniechanie zbadania, czy dokument w postaci wypowiedzenia umowy leasingu dostarczony przez jego Mocodawcę był podpisany przez osobę należycie umocowaną do podpisania ww. dokumentu. Brak było w przedmiotowej sprawie (windykacji należności od skarżących) podstaw do podjęcia przez radcę

prawnego [REDACTED] wątpliwości, że czynności te są podejmowane przez osoby do tego uprawnione i należycie umocowane. Radca prawny [REDACTED] wypełniając zlecone mu przez jego Mocodawcę obowiązki wypełnił weksel *in blanco* zgodnie z deklaracją wekslową, a następnie podjął dalsze czynności zmierzające do wyegzekwowania na rzecz jego Mocodawcy należnych mu kwot w postępowaniu sądowym. Takie zachowanie radcy prawnego nie narusza obowiązujących przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Nadto bezsprzecznie o nienaruszeniu przez radcę prawnego [REDACTED] [REDACTED] przepisów i zasad etyki radcy prawnego świadczy fakt, że wskazane w nn. uzasadnieniu sądy powszechne zasądziły od skarżących należności objęte wekslem wystawionym przez skarżących, którego błędne wypełnienie zarzucali skarżący radcy prawnemu [REDACTED]. Sądy ww. również nie dopatrzyły się błędów w zakresie umocowania pracowników Mocodawcy radcy prawnego [REDACTED].

[REDACTED] W świetle powyższego skarżący w ocenie Sądu Dyscyplinarnego swoje oskarżenia wobec radcy prawnego [REDACTED] opierają na nieznanomości prawa i kwestionują prawidłowe działanie sądów powszechnych rozpoznających sprawę o zapłatę należności z wystawionego przez skarżących weksla. Do Sądu Dyscyplinarnego nie należy jednak ocena orzeczeń sądów cywilnych i skarżący kwestionowanie tych orzeczeń winni przedsięwziąć w sprawie cywilnej, nie zaś w postępowaniu dyscyplinarnym. Na marginesie tylko należy wskazać, że w ocenie Sądu Dyscyplinarnego radca prawny [REDACTED] w ocenie skarżących utożsamiony został z problemem finansowym, w jaki się skarżący uwikłali na skutek nierealizowania umowy leasingu zawartej [REDACTED].

Zgodnie z powyższym, w wyniku nie stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych oraz przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, należało uznać iż czyn r. pr. [REDACTED] nie zawiera znamion czynu wykroczenia dyscyplinarnego i należało, zgodnie z art. 64. ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. uznać za prawidłową decyzję procesową Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zawartą w postanowieniu z dnia 27.01.2016 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Łączne koszty postępowania wyniosły 918,30 zł. Na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych z uwagi na odmowę wszczęcia dochodzenia koszty te ponosi Okręgowa Izba Radców Prawnych [REDACTED].

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia.

Główny [REDACTED] Laura Muceli [REDACTED] [REDACTED]